

Աւ, ա. դաւաճիք. դաւ. postérie-
té, famille, maison.

Աւ, ա. շինիք. դաւ. խաբէրու-
թիւն. հարձակութիւն. ruse, fraude,
stratagème.

Աւ, ա. քիւրմանի. շինիւրճիւր. écar-
late, vermeil.

— աթ. աշխարհի յի. cheval ale-
zan doré.

Աւա, ա. յ. էլէզ, եւ:

Աւա, ա. գոյնաւոր. 2. բար-
դաւան. de diverses couleurs;
2. lèpre.

— դարգաւ. խաղնոյ աբրահամ. geai.

— թէնլիք. բարդաւան. շին. շին. lèpre.

— պալլըզ. հարձակութիւն. rouget.

— սըղըճըզ. սարճի. grive.

Աւա, ա. ար. եւ. աւալի, յ.
'աւալի, ի. (զիտակ 'ալի). բարձ-
րագոյն. վերագոյն. 2. արեւմտե-
րագոյն. plus haut; 2. meilleur,
excellent.

Աւա, ա. բարձրեւելի (Աստուծոյ).
il (Dieu) est exalté.

Աւա, ա. բարձրեւելի. 2. արեւ-
մտեւելի. բարձր. hauteur, éléva-
tion; 2. dignité, rang élevé.

Աւա, ա. (ընդ յօրէ 'աւել-լ.) ի
վերայ. ի վել. ընդ. ար. ընդդէմ.
վան. ի ներք. ընդ. sur; dans;
vers; de; contre; pour; par;
selon, suivant, d'après.

Աւազ, ա. դիւզճ ար հաճեալ. boue
qui s'attache et se colle.

— պալլազ օլ. խառնիկաւան լի-
նի. être pêle-mêle.

Աւազաթ, ա. եւ. 'աւազի, յ.
գոյնաւոր. շին. շին. շին. 2. ինք-
դաւան. աշխարհ. 3. ինք. զօր.
4. իրաւան. ինք. իրաւան.
attachement, affection, amour;
2. relation, rapport; 3. lien, liai-
son; 4. droit sur qc., prétention.

— էթ. հարձակութիւն ի սեր. ինքնագին
լինել. devenir amoureux, s'a-
mouracher.

Աւազամ քէտիլի. յոյս հեղի
լի ինչ գոյն, անի. cela ne me re-
garde plus.

Աւազասը եօզ ասը. նմա լի ինչ
անի. cela ne le regarde pas.

Աւազասը նէ. նմա զի գոյնի ե.
de quoi se mêle-t-il?

'Աւազասորի-թ-թազաթ, ա.
(կիւճ զէ թազաթ էէթաիկի դա-
տար.) ընդ ինք. autant qu'il est
possible, autant qu'il sera pos-
sible.

Աւաիւ, ա. ազդեղութիւն. ազդ.
բիշ. ազդեղութիւն. 2. յիւր-
թիւն. ինքնազդութիւն.
ordure, saleté, souillure, cor-
ruption; 2. pompe, magnificence.

'Աւա-էյիկի-հալիւ, ա. (հէր նա-
սըլ օլաբաւ. հէր հալաէ.) զիտար
է-էյի. de toute manière, en tout
cas.

Աւաթ, ա. յ. ալէթ, եւ.

'Աւա-թազար, ա. (ֆարզ
իւզէ.) ինքնալ ինք. au cas que,
en cas que.

'Աւաի, ա. յ. 'աւազաթ, եւ:

'Աւա-թազաթ, ա. յ. 'աւազաթ, եւ:

'Աւաի սէմա. (էլէկիմ սազմա.)
(ձիւրանի գօրի.) ազդեղ երկնայ. arc-
en-ciel.

'Աւա, ա. յ. 'իլէթ, եւ:

'Աւա-հէզա, ա. (պուճա կէօրէ.)
ընդ այս. dans ce cas.

Աւաճա, ա. գոյնաւոր. 2. ձազ-
լիւն ինքնա. բարձրեւելի
զինքնայ. de diverses couleurs,
bigarré; 2. étoffe rayée, in-
dienne.

— պալլաճա. խառնաւան. զի-
տար. bigarré de grandes taches.

Աւաճազ, ա. (արեւելի.) գի-
տար. dette active.

Աւաճազը, ա. գիտար. érean-
cier.

Աւաճալաճազ, ա. խառնաւան
գօրի. bigarrer, faire de diver-
ses couleurs.

Աւաճալանաճազ, ա. զիտար լինել.
gagner une couleur bigarrée,
être bigarré.

Աւաճալը, ա. խառնութիւն. bi-
garrure, couleur mélangée.

Աւաճ, ա. յ. էլէճ, եւ:

'Աւաճ, ա. յ. 'ալէճ, եւ:

Աւաճան. գիտար. allemand.

'Աւաճ(թ), ա. եւ. 'ալաի, յ.
նմա. նշանակ. signe, marque,
indice.

'Աւաճ(թ)ի սէմազիլիէ. օրիւն-
յի. արեւելի յօր. phénomène.